T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/485
KARAR NO : 2019/588
KARAR TR: 30.09.2019

ÖZET: Esnaf olarak faaliyette bulunan davacının emekli edilmesi istemiyle yaptığıbaşvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile kurum tarafından ödenmeyen emeklilik aylığı ile bu süre zarfında kendisinin ve ailesinin yapmış olduğu sağlık giderlerinin ve maddi ve manevi kayıplarının fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, tazmin edilmesiistemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekti ğihk.

KARAR

Davacı : B.A.
Vekili : Av. B.H.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekili : Av. M.T.

O L A Y : Davacıvekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin 7.2.1982 tarihinden beri esnaf olarak faaliyet gösterdiğini, 2008 yılında çıkan torba yasadan istifade ile emekli başvurusu yaptığını, ancak davalı kurumun kendisini 1982 tarihli girişi başlama tarihi olarak esas almadığını bunun üzerine Bingöl Asliye Hukuk Mahkemesine dava açtığını Mahkemenin 07/02/1982 tarihinde 16/06/1986 tarihine kadar olan sürenin Bağkur 4/b kapsamında sigortalı olduğunun tespitine karar verildiğini, Yargıtayca bu kararının onandığını; emsallerinin 8-10 yıldan beri emekli olduklarını, yasadan istifade edenlerin 2008 yılından beri emekli olduğunu ve bugün itibariyle aylık 1.700,00-TL maaş aldığını, emsallerinin 10 yıldır emekli olduklarını, 10 yıl süre ile emekliliğinin inkitaya uğradığını, bu süreç içinde kurumun hatasından kaynaklı alamadığı maaş toplamının ve yine kurumun hatasından kaynaklı sağlık giderlerinin bilirkişiye hesaplatılarak toplamının maddi tazminat emsallerine göre emekli edilmediğinden, 10 yıl süre ile maruz kaldığı psikolojik ve ruhsal deformasyon sebebiyle 50.000,00-TL manevi tazminatın davalı idareden tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

BİNGÖL 3. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 26.12.2018 gün ve E:2018/183, K:2018/462 sayı ile, davacının davalı kuruma yönelik taleplerinin idarenin eylem ve işlemlerine ilişkin olduğu, idari işlem ve eylemlerden doğan zararların tazmini taleplerinin, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 12 ve 13'üncü maddeleri uyarınca, İdari Yargı yerlerinde açılacak tam yargı davalarına konu edilmeleri gerektiği, Yargıtay'ın 4. H.D. 2014/13110 E, 2014/17585 K sayılı ilamında da "... Davalı kurum, bir kamu kurumu olup, eylem ve işlemleri kamusal nitelik taşımaktadır. Davaya konu alacağın, davalı kurum görevlilerinin kendisine tevdii edilen görevi, kusurlu ve görev gereklerine aykırı olarak yerine getirmesi, davalı kurumun da gerekli tedbirleri almayarak bu duruma engel olmamasından kaynaklandığı, savunulduğuna göre; istemin idare hukuku kuralları çerçevesinde ve idari yargı yerinde değerlendirilmesi gerekmektedir. ..." şeklinde değerlendirmelere yer verildiği, dolayısıyla davalı kuruma yöneltilen iş bu davada mahkemelerinin görevli olmadığı, uyuşmazlığın idari yargının görev alanına girdiği anlaşıldığından, HMK 115/2. maddesi uyarınca dava şartı yokluğundan usulden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekilibu kez emekli edilmesi istemiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile kurum tarafından ödenmeyen emeklilik aylığı ile bu süre zarfında kendisinin ve ailesinin yapmış olduğu sağlık giderlerine yönelik şimdilik 5.000,00.-TL emekli aylık ve sağlık giderlerinin yasal faiziyle birlikte tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ERZURUM 2. İDARE MAHKEMESİ: 26.6.2019 gün ve E:2019/749 sayı ile, davacının çalışmalarının 5510 sayılı Kanun'un 4/a maddesi (Hizmet akdi ile bir veya birden fazla işveren tarafından çalıştırılanlar) ve 4/b maddesi (Köy ve mahalle muhtarları ile hizmet akdine bağlı olmaksızın kendi adına ve hesabına bağımsız çalışanlar) kapsamında kaldığı, uyuşmazlığın çözümünde, idari yargının görev alanına ilişkin 5510 sayılı Yasa'nın 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa yönelik geçiş hükümlerinin uygulanmayacağı kanaatiyle, adli yargının görevli olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle, adli yargının görev alanına giren davada Mahkemelerinin görevli olmadığına, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan30.09.2019 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, idari yarg dosyası ile birlikte adli yargı dosyası da temin edilmek sureti ile 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen şekilde başvurulduğu ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile

karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli old yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜ DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, esnaf olarak faaliyette bulunan davacının emekli edilmesi istemiyle yaptığıbaşvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile kurum tarafından ödenmeyen emeklilik aylığı ile bu süre zarfında kendisinin ve ailesinin yapmış olduğu sağlık giderlerinin ve maddi ve manevi kayıplarının fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, tazmin edilmesi istemiyle açılmıştır.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun"Bu Kanundan önce yürürlükte bulunan sosyal güvenlik kanunlarına tâbi geçen çalışmalar için bağlanacak aylıkların hesabı" başlıklı geçici 2. Maddesinin ilk paragrafında;"Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı, 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2925 sayılı, bu Kanunla mülga 17/10/1983 tarihli ve 2926 sayılı kanunlara tabi olanlara bağlanacak yaşlılık aylıkları aşağıdaki şekilde hesaplanır:" denilmiş, maddenin(c) fıkrasının son bendinde ise, " Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce sigortalı veya iştirakçi olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra aylık talebinde bulunanlardan, farklı sosyal güvenlik kurumlarına ya da bu Kanunda belirtilen sigortalılık hallerinden birden fazlasına tabi olanlara aylık bağlanmasına esas alınacak kanun, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre tespit olunur ve bunlar hakkında, bu Kanunun geçici maddelerindeki hükümler uygulanır. Ancak, bunlardan bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girmeyenlere 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanuna göre 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanması gerekenlerden, bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girmeyenler için, bu maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri esas alınır. (a) bendi hükümlerinin uygulamasına esas alınacak kanun, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında geçen süreler hariç, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre belirlenir. Bu Kanuna tabi hizmetlerle 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesine tabi sandıklarda geçen hizmetlerin birleştirilmesinde de bu fıkra hükümleri esas alınmak suretiyle bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri uygulanır."hükmüne yer verilmiştir.

5510 sayılı Yasa'nın 106. Maddesinin 5.fıkrası ile yürürlükten kaldırılan 24/5/1983 tarihli ve 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun, 1.maddesinde, Kanunun amacının; çeşitli sosyal güvenlik kurumlarına tabi olarak geçen hizmet sürelerinin birleştirilmesi suretiyle ilgililerin sosyal güvenliklerinin sağlanması usul ve esaslarının düzenlenmesi olduğu; 2.maddesinde; Kanunun,T.C. Emekli Sandığına,Sosyal Sigortalar Kurumuna,Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumuna, 50 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 inci maddesine göre kurulan emekli sandıklarına, tabi çeşitli hizmet süreleri bulunanların emeklilik, malullük, yaşlılık ve bölümleri halinde kendilerine ve hak sahiplerine sağlanacak hakları kapsadığı; 4.maddesinde; kurumlara tabi çeşitli işlerde çalışmış olanların hizmet sürelerinin, aynı tarihlere rastlamamak kaydıyla bu Kanuna göre aylık bağlanmasına hakkazanıldığında birleştirileceği, ancak, hizmet süreleri toplamının aylık bağlanmasına yeterli olmaması halinde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı belirtilmiş; "Aylığı bağlayacak kurum" başlıklı 8.maddesinde; "Birleştirilmiş hizmet süreleri toplamı üzerinden, ilgililere; son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca, hizmet sürelerinin eşit olması halinde ise eşit hizmet sürelerinden sonuncusunun tabi olduğu kurumca, kendi mevzuatına göre aylık bağlanır ve ödenir."

Ancak, malullük, ölüm, 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununa göre yaş haddinden re'sen emekli olma (Ek ibare: 27/1/2000 - 4505/1 md.) süresi kanunla belirlenen vazifelere atanma veya seçilme ve bağlı oldukları kurumun kanunla değiştirilmesi hallerinde ilgililere hizmet sürelerinden sonuncusunun tabi olduğu kurumca,kendi mevzuatına göre aylık bağlanır."Hükmüne; Uygulanacak esaslar" başlıklı 10.maddesinde; "Bu Kanun uyarınca bağlanacak aylıkların ödenmesinde ve kesilmesinde, aylığı bağlayan kurum mevzuatındaki esaslar uygulanır. "Hükmüne yer verilmiş;yine konuyla bağlantılı,mülga 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 60.maddesinde de; yaşlılık aylığından yararlanma esas ve şartlarının neler olduğu belirtilmiştir.

Diğer taraftan, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun"5434 sayılı Kanuna ilişkin geçiş hükümleri" başlıklı Geçici 4. maddesinin birinci fıkrasında; "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur. Ancak, 5 ilâ 10 yıl arasında fiili hizmet süresi olan iştirakçilerden dolayı dul ve yetim aylığı almakta olanların, aylık ve diğer ödemeleri, bu Kanunun 32 nci, 34 üncü ve 37 nci maddelerindeki şartları haiz oldukları müddetçe devam edilir." hükmüne, aynı maddenin beşinci fıkrasında ise; "Bu madde kapsamına girenlerin aylıklarının bağlanması, artırılması, azaltılması, kesilmesi, yeniden bağlanması, toptan ödemeleri, ilgi devamı, ihya ve borçlanmaları, diğer ödemeler ve yardımlar ile emeklilik ikramiyeleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır ve bu maddenin uygulanmasında mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri ayrıca dikkate alınır. (Ek cümle: 16/06/2010-5797 S.K/10. md.) Ancak, Polis Akademisinde öğrenim görmekte olan öğrencilerin yetim aylıkları bu öğrenimleri süresince kesilmeksizin ödenmeye devam edilir." hükmüne yer verilmiştir.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun bazı hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya

başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulunan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı tarafından, kendisinin 7.2.1982 tarihinden itibaren esnaf olarak faaliyette bulunduğu, 2008 yılında yürürlüğe giren 6111 sayılı Kanun kapsamında primlerini ödemek suretiyle emekliliğe hak kazanacak iken idarece emeklilik statüsünün tevdii edilmemesi nedeniyle emekli olamadığından bahisle 2008 yılından beri emekli sayılması ve ödenmeyen emeklilik aylığı ile bu süre zarfında kendisinin ve ailesinin yapmış olduğu sağlık giderlerinin ödenmesi istemiyle başvuruda bulunulduğu, anılan başvurunun emeklilik şartlarını taşımadığından bahisle Bingöl Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü'nün 3.4.2019 tarih ve 5133660 sayılı işlemi ile reddi üzerine bu işlemin iptali ile kurum tarafından ödenmeyen emeklilik aylığı ile bu süre zarfında kendisinin ve ailesinin yapmış olduğu sağlık giderlerine yönelik emekli aylık ve sağlık giderlerinin yasal faiziyle birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle bu davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, 2829 sayılı Kanun'un 8. maddesinde, hizmet birleştirmesinde son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca kendi mevzuatına göre aylık bağlanacağının ve ödeneceğinin kurala bağlandığı, bu kapsamda davacının da son yedi yıllık fiili hizmet süresinin çoğunu Sosyal Sigortalar Kurumuna tabi işyerinde geçirdiği; dolayısıyla, sigortalılık süresinin başlangıcı ve yaşlılık aylığı bağlanmasına yönelik talebinin de bu kapsamda değerlendirildiği ve davacının Emekli Sandığına tabi hizmetlerinin davalı idarece sayılarak hizmet birleştirmesi ile yaşlılık aylığı bağlanması talebinin 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurum Kanunuuyarınca yapıldığı; dava konusu işlemin ise emeklilik tarihinin yanlış hesaplanması nedeniyle uğradığı zararların tazminine ilişkin olduğu dolayısıyla; idari yargının görev alanına ilişkin 5510 sayılı Yasa'nın 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa yönelik geçiş hükümleriyle ilgili olmayan, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurum Kanunu hükümleri değerlendirilmek suretiyle çözümlenmesi gereken uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu dolayısıyla, Erzurum 2. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Bingöl 3. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 26.12.2018 gün ve E:2018/183, K:2018/462 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Erzurum 2. İdare Mahkemesin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Bingöl 3. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 26.12.2018 gün ve E:2018/183, K:2018/462 sa GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 30.09.2019 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Aydemir	Nurdane	Ahmet
TUNÇ	TOPUZ	ARSLAN